

ANTIPATER SIDONIUS

LV

5 Δᾶμις ὁ Νυσαεὺς ἔλαχ' ἰσκάφος ἔκ ποτε πόντου
 Ἴονίου ποτὶ γᾶν ναυστολέων Πέλοπος,
 φορτίδα μὲν καὶ πάντα νεὼς ἐπιβήτορα λαόν
 κύματι καὶ συρμῶ πλαζομένους ἀνέμων
 ἀσκηθεῖς ἐσάωσε, καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις
 ἀγκύρης ψυχρῶν κάτθανεν ἐκ νιφάδων
 ἡμύσας ὁ πρέσβυς. ἴδ' ὡς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
 δούς, ξένε, τὸν Λήθης αὐτὸς ἔδου λιμένα.

LVI

5 ἤδη μὲν κροκόεις Πιτανάτιδι πίτνατο νύμφα
 Κλειναρέτα χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων,
 καδεμόνες δ' ἤλποντο διωλένιον φλόγα πεύκας
 αἴψιν ἀμφοτέραις ἀνσχόμενοι παλάμαις
 Δημῶ καὶ Νίκιππος· ἀφαρπάξασα δὲ νοῦσος
 παρθενικὰν Λάθας ἄγαγεν ἐς πέλαγος·
 ἀλγειναὶ δ' ἐκάμοντο συνάλικες οὐχὶ θυρέτρων
 ἀλλὰ τὸν Αἴδεω στερνοτυπῆ πάταγον.

LVII

αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι, δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
 ἠρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμην,
 ὄφρα σε καὶ φθίμενον Δηοῦς σταχυητρόφος αὐλαξ
 θέλγη ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ.